

de kaster Dyret om paa en Pude og skærer Halsen over paa det uden at bryde noget Ben. Den Bestemmelse skal de have Ret til at holde paa. Jeg har set en jødisk Slagtning, det saa hele Udvalget derude, og jeg maa indrømme, at den Fremgangsmaade, som anvendtes, ingenlunde kunde siges at være oprørende eller kaldes for Dyremishandling. Der er en himmelvid Forskel paa dette og det, at Kalven maatte ligge og vente paa, at Slagteren kom med Kniven og skilte den ved Livet. Selv om vi indfører Skydemasken og giver den Regel, at alle Dyr skal dræbes med Slag eller Skud, maa vi træffe en Undtagelsesbestemmelse med Hensyn til Jøderne; deres religiøse Følelser vil jeg ikke være med til at saare.

Der kunde være mange Ting at fremdrage, men Tiden skrider fremad, det er nu tredie Dag, vi behandler dette Lovforslag. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg er Socialdemokraterne taknemmelig, fordi de er fremkomne med Lovforslaget — havde de ikke gjort det, vilde det sikkert være kommet fra anden Side —, og jeg ønsker dem Lykke og Held til Lovforslagets Gennemførelse, vel at mærke naar de Forandringer bliver foretaget, som er absolut nødvendige, for at vi ude paa Landet kan bruge vore Dyr paa en for Landbruget forsvarlig Maade. Naar det er sket, vil jeg være glad ved, at Lovforslaget ophøjes til Lov, fordi vi trænger til en Lovgivning om Dyrebeskyttelse.

G. Fog-Petersen: Der er enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om. Først og fremmest den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Slagtning af Dyr ikke maa foregaa i Børns Nærværelse, og at Børn ikke maa være behjælpelige ved Jagt, Fuglefangst, Borttagelse af Æg og lignende. Hensigten med denne Bestemmelse maa vel være den, at man frygter, at Børn ved at overvære Slagtning og ved at deltage i saadant Arbejde skal blive paa-virket paa en saadan Maade, at de i deres Behandling af Dyr bliver mere raa og hensynsløse, end hvis de ikke faar Lov til at være med ved saadanne Lejligheder. Jeg tror, at det er en ganske forkert Opfattelse, og at Ønsket om at holde Børn borte fra noget af det, der foregaa i deres umiddelbare Nærhed, og som de dog ved, at de Mennesker — Fader, Moder, Karle og Piger, med hvem de ellers altid arbejder sammen — er beskæftigede med, at dette Ønske hviler paa et ganske misforstaaet pædagogisk Princip. Jeg tror, at Børnenes

Fantasi derved let sættes i Bevægelse paa en unaturlig Maade med Hensyn til Slagtning. Faar Børn ganske naturligt Lov til at deltage i dette Arbejde saavel som i andet Arbejde, der forefalder ved Landbrug, under kyndig og omhyggelig Vejledning, vil dette saa langt fra at gøre dem mere raa og haarde overfor Dyr. tværtimod føre til det modsatte. Jeg har personlig Erfaring i saa Henseende, jeg har, fra jeg var en temmelig lille Dreng, været med til at passe, omgaa og slagte Dyr, saaledes som man gør paa Landet. Det er aldrig nogen Sinde faldet mig ind, at det skulde bidrage til, at man blev mere raa mod Dyr; min Erfaring gaar tværtimod ud paa, at de Mennesker, som har med Dyr at gøre, daglig passer og omgaa dem, ser, hvorledes de fødes og vokser op, kommer til at forstaa Dyrene bedst og til at holde af dem og omgaa dem saa nansomt som ingen anden. Jeg tror, det kan siges om Landbostanden i Danmark — det gælder ogsaa andre Lande, som staar paa et lignende Standpunkt i Civilisation —, at man er i sjælden Grad nansomt overfor Dyr. At der findes raa, fordrukne og brutale Personer. ogsaa paa Landet, ved vi alle, men i al Almindelighed er Landboernes Omsorg for Dyrene overordentlig stor, og denne Omsorg svigter absolut ikke, naar Dyrene skal slagtes. Den paagældende Bestemmelse vil jeg derfor foreslaa bliver taget ud af Lovforslaget, hvis det skal gaa videre; den bygger paa en Misforstaaelse og lider, synes jeg, endvidere af, hvad der er en stor Fejl ved en Lovparagraf: at den ikke kan gennemføres i Praxis. Jeg gad vide, hvordan man i Praxis kan gennemføre, at Børn paa en Gaard, hvor man slakter en Høne i Ny og Næ eller skærer Halsen over paa en Gris, ikke ser derpaa, men spærres inde, naar saadant foregaa. Børnene er jo med alle Vegne. Jeg ved ikke, om de skulde have Lov til at se paa, at man skærer Hovedet af en Aal eller en Rødspætte. Jeg vil betegne Bestemmelsen som upraktisk, uigen-nemførlig og upædagogisk, og den vil føre til det modsatte af det, man tilsigter, hvis man gjorde Forsøg paa at gennemføre den.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om § 14 i det foreliggende Lovforslag. Om §§ 14 og 15 i al Almindelighed vil jeg udtale, at jeg anser det for uheldigt, hvis man vil opnaa de Goder, som tilstræbes i disse Paragraffer, at sætte dem ind i en Lov om Værn for Dyr; hvis de blev sat ind i Jagtloven, vilde de komme Jagtens Udøvere paa langt nærmere Hold, idet disse vel i Almindelighed ikke har noget synderligt